

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בוהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

להבין דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - תיקון כא דף נא.

ובכפי השכינה הם כפוי דם חיה ועוף, שמכסה עליהם באהבה, ובשמיכה עליהם באהבה של אהבה, מי המבול לא שולטים עליהם, מים רבים של מי המבול לא יוכלו לכבות את האהבה של ישראל לאביהם שבשמים. באותו זמן הכפא יהיה על ארבע חיות, וזהו שופ"ר הול"ף רבי"ע מרבע, דרנ"א בשש דרגות, שהן שש מעלות לכפא, הרי היא מלך על הכפא.

באותו זמן - ועשה לי מטעמים באשר אהבתי, מפיצות עשה שנתנו מאהבה, ולא מפיצות לא תעשה, שהוא הקריב לו הממנה של עשו לקמרג על ישראל, שבשכילים נאמר ואת עשו שנתתי.

וזהו דרנ"א תרי טעמי, שמצד של מצוות לא תעשה, הממנה של עשו הוא רוב"ן על ישראל, והיא דרנ"א עליהם, ואם תאמר שהיא שולטת על השכינה, שהיא עומקם בפלות, הרי אמר הכתוב אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן ותהלתי לפסילים. וכבודי - שכינה עליונה, לאחר לא אתן - אל אחר, ותהלתי לפסילים - זו שכינה תחתונה, ומשום זה בששה ימים ששולט סם הפנות, אל אחר, נאמר בשכינה יהיה סגור ששת ימי המעשה, בשבת ובראשי חודשים שלא שולטים הממנים הרעים, נאמר בהם וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח.

ועוד רבי"ע הוא כמו זה: כ, ולפעמים כמו זה: ט, בת מלך פנימה, סגורה בביתה, והיא הלכנה הקדושה לא מסתכלת בה החמה הרעה לעולם, גיהנם סם הפנות, נקבה רעה, כל שבן אל אחר, שכל פרשוהו הראשונים, לעולם לא ראתה חמה את פנימת הלכנה, שבזמן שחמה יוצאת (יוצאת) ממזורה, הלכנה מהזירה פניה ממנו כמו זה: ט, ומשום זה אמר בלעם הרשע לא הביט און פיגעק ולא ראה עמל בישראל, עמל ואון סמאל ונחש.

ובזמן שדוקקים אותה להסתכל בה, נכסית מכל וכל, ואימתי? בחדש השביעי. זהו שכתוב תקעו כחדש שופר בכסה ליום חגנו. מה זה בכסה? בחדש שבז מתכסה הלכנה. באותו זמן שמתכפית ממנו, היא אומרת לישראל שיתקנו תפלות במאכלים טובים, מפיצות עשה, שתפלה שקולה ככל המצוות. באותו זמן יאמר הקדוש ברוך הוא לישראל, ועשה לי מטעמים ברצון השכינה, באשר אהבתי מפיצות עשה, ומתקנה השכינה עם ישראל מאכלים של תפלות, שהן קרבנות, ובזמן שמתקנה מוזן מלך, נותנת להם עצה להתעורר בשופר, שבו עתיד הקדוש ברוך הוא לכנס בו את ישראל מן הגלות מארבעה צדדים. זהו שכתוב תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו, והוא חושב שהוא יום הדין שלו ובזרה.

עד אותו זמן הקדוש ברוך הוא מאריך לרשעים, ובסוף מפסיק אותם ומקריב אותם מן העולם, וזהו מאריך טרח"א סוף פסוק.

ובכפי השכינה אינו כפוי דם חיה ועוף, מכפי עליהו ברחימו, וכד מכפי עליהו ברחימו באהבה, מי טופנא לא שלטא עליהו, מים רבים דמי טופנא לא יוכלו לכבות את האהבה בישראל באברהם ובשמיא, כההוא זמנא ברפיא וזה על ארבע חיות, וזהו איהו שופר הול"ף רבי"ע מרבע, דרנ"א בשית דרגו, דאינון שש מעלות לכפא (מלכים א י יט), הא איהו מלך על כרפיא.

כההיא זמנא ועשה לי מטעמים באשר אהבתי (בראשית כז ד) מפקודין דעשה דאתייהבו מאהבה, ולא מפקודין דלא תעשה, דהוא אקריב ליה ממנא דעשו, לקמרגא בהו לישראל, דבגנייהו אתמר (מלאכי א ג) ואת עשו שנתתי.

ודא איהו דרנ"א תרי טעמי, ומספרא דפקודין דלא תעשה ממנא דעשו איהו רבי"ע על ישראל, ואיהו דרנ"א עליהו, ואי תמנא דשלטא על שכינתא דאיהו עמחון בגלותא, הא אמר קרא (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן ותהלתי לפסילים, וכבודי שכינתא עלאה, לאחר לא אתן אל אחר, ותהלתי לפסילים דא שכינתא תתאה, ובגין דא בשית יומין דשלטא סם הפנות, אל אחר, אתמר בשכינתא (יהזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, בשבת ובראשי חודשים דלא שלטין ממנו בישינו, אתמר בהו (נ"א כה) וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח.

ועוד רבי"ע איהו פגוונא דא כ, ולזמניו פגוונא דא ט בת מלך פנימה סגורא בביתא, ואיהו סיהרא קדישא לעולם לא אסתכלת בה חמה בישא, גיהנם סם הפנות נקבא בישא, כל שפינו אל אחר, דהכי אוקמיהו קדמאין, לעולם לא חזא חמה פגיונותא דסיהרא, דבזמנא דחמה נקבא (נפקא) ממזורה, סיהרא חזרת אנפחא מיניה פגוונא דא ט ובגין דא אמר בלעם הרשע לא הביט און פיגעק ולא ראה עמל בישראל (במדבר כג כא), עמל ואון סמאל ונחש.

ובזמנא דדחקון לה לאסתכלא בה, אתכפיא מכל וכל, ואימתי בירחא שביעאה, דהא הוא דכתיב (תהלים פא ג) תקעו כחדש שופר בכסה ליום חגנו, מאי בכסה בירחא דאתכפיא ביה סיהרא, כההוא זמנא דאתכפיאת מניה, איהו אמרת לישראל דיתקנון גלותין במאכלין טובין, מפקודין דעשה, דגלותא שקילא ככל פקודין, (דף נא ע"ב) כההוא זמנא וימא קודשא ברוך הוא לישראל, ועשה לי מטעמים (בראשית כז ד) ברעוונא דשכינתא, באשר אהבתי מפקודין דעשה, ותקנת שכינתא עם ישראל מאכלין דגלותין דאינון קרבניו, ובזמנא דאיהו תקינת מוזנא למלכא, ויהבת לון עיטא לאתערא בשופר, דביה עתיד קודשא ברוך הוא לאכנשא ביה לישראל מן גלותא מארבע סטרין, דהא הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחרותינו ושא גם לקבץ גליותינו, ואיהו חשיב דאיהו יומא דדינא דיליה וברח (ס"א ובר"ח).

עד ההוא זמנא קודשא ברוך הוא מאריך עליהו דחייבא, ולכפוף אפסיק לון וקריב לון מעלמא, ודא איהו מאריך טרח"א סוף פסוק.

תורה צנ

כל העושה משא ומתן באמונה, מקום מצות עשה של ואהבת, שהיא עשה לכל מצוות עשה. כמו שכתוב בתקונים (תיקון כא): על פסוק: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי, מפקדין עשה: וכיצד מקימין מצות ואהבת, דאיתא בגמרא (יומא פו) על פסוק ואהבת, שתראה שיתאהב שם שמים על ידך. כיצד, אדם קרא ושנה ושמש תלמידי חכמים, ועסקו בנחת עם הבריות, ומשאו ומתנו באמונה - מה הבריות אומרים, אשרי מי שלמדו תורה וכו'. נמצא שם שמים מתאהב על ידו, ומקיים מצות של ואהבת, שהוא עשה

כל המצוות:

גם במשאו ומתן באמונה, בא למדרגה שלמעלה מהזמן, פדאיתא בגמרא (שם) במקנה: ועליו הכתוב אומר: ישראל אשר בך אתפאר. וישראל הוא במחשבה, במאמר חכמינו זכרונם לברכה (בר פ"א): ישראל עלה במחשבה, ומחשבה הוא למעלה מהזמן. וגם על ידי משאו ומתן באמונה יכול להתפלל בשכל צה, כי תפלה היא גספן למעלה מהזמן, כי הוא דבר העומד ברומו של עולם (ברכות ו:). וגם תחמת שפא לאהבה, מפה זה בא לגדלות הפחית, ויכול להתפלל בשכל צה:

פירוש נחל זהר

לכל מאמר הזהר על פי ההקדמות בליקוטי מוהר"ן

וגדפוי דשכינתא אינון פסוי דם היה ועוף, דמכפי עליהו ברחימו, וכד מכפי עליהו ברחימו דאהבה, מי טופנא לא שלטא עליהו, מים רבים דמי טופנא לא יוכלו לכבות את האהבה דישאל באבוחין דבשמאי, בהוא זמנא פרסיא יהא על ארבע חיוון, ודא איהו שופר הוליד רביע מרובע, דרנ"א פשית דרנ"ו, דאינון שש מעלות לבסא (מלכים א י ט), הא איהו מלכא על פרסיא. - וכנפי הציפור היא השכינה (ציפור גימטריא שכינה עם הכולל) אשר משגיחה על ישראל בניה, מרוב אהבה של הקב"ה לישראל על שהם בעצמם מקיימים מצוות ואהבת את ה' אלוך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך, שמרוב אהבתם ואמונתם בה' מתגברים על יצרם לגזול, לקיים בכל לבבך כי יודעים שהיצר החמוד אשר בלב הוא מאתו יתברך לנמותם לגלות אהבתם, וכן מוסרים נפשם על קידוש השם, שמוסרים הדם הוא הנפש, ודמים תרתי משמע, כי בנייתת דמי הצדקה נחשב מסירות הנפש או כאם מוסרים נפשם ממש בפרהסיא יהרג ועל יעבור, וכן אהבים את השם בכל מאודם במזון, מה שעושים משא ומתן באמונה ואינם אצים להעשיר ומוותרים במזונם, ואם אף על פי ששלחו לחמם בצדקה על פני המים ועברו לכאורה רוב הימים ולא מצאנו, או מה שמסרו נפשם ועלתה נשמתם למרום, הנה לצופה בהם אפשר שיראה כחילול ה', שאין מושג טוב הנהגתו שמו יתברך בזה הדם שנשפך, אף על פי כן השכינה השוכנת אתם משגיחה לכסות הדם היה ועוף של ישראל, אשר הם חלק אלוך ממעל, הכלולים בשמו יתברך כי שמו משותף בשמו, וכנפי השכינה מכסים הם בכיפוי דם היה ועוף, ומכסה עליהם על ישראל באהבה, שלא יהיה חילול כבוד שמו יתברך, כי ישראל משוליים לעוף (כמובא בשמות רבה ה', י"ב עיין שם בענין יושר המשפט וכן ענין הגזל שהוא הפך המשא ומתן באמונה) מה עוף אינו פורח אלא בכנפיים כך ישראל אינם יכולים לעמוד (בכבוד ואהבה מגולה של השם אליהם) אלא על ידי הזקנים, החכמים המלמדים מעמי וסודות המשנה לישראל שהיא אהבה של ה' שמעל הזמן המלוכשת בתורה ובמצוות (עיין תורה ל"ג), שעל ידי זה ישראל מתעוררים גם הם באהבה אל ה' ועושים משא ומתן באמונה ובדיבור בנחת עם הבריות והכל אומרים אשרי מי שלימדו תורה ושם שמים מתאהב על ידם ונעשה קידוש ה'. וכן ישראל משוליים לחיה היא הכבשה בין שבעים זאבים, ולפעמים מובלת כצאן לטבח ח"ו בקידוש ה' כנ"ל, ובעת הטביחה דמם נשפך כמים, או מכסה השכינה עליהם באהבה, שנעשה גילוי כבוד ואהבה, כי אור האהבה המתגלה בזמן מסירת הנפש בהארה אפילו לגויים, זה האור מכסה ומסתיר בזיון שפיכת הדם ומכסה אפשות המחשבה של חילול השם שיש בזה. וכאשר השכינה מכסה עליהם כל דם ישראל בלבוש כבוד נשפיה, באהבה של אהבה, באהבה של הקב"ה המתגלה בעקבות האהבה של ישראל במשאו ומתן באמונה, שנושאים ומעלים ונותנים את נשמתם למרום, והזורים להיות כלולים בשלמות במחשבה של הקב"ה אשר מעל הזמן. או ככל דמי צדקה שנותנים כנ"ל או מה שמתרחקים מן הגזל מתוך אמונתם ואהבתם בזכות לימוד מעמי התורה כנ"ל, אזי מי המבול, אשר גזר דינם של דורו, לא נחתם אלא על הגזל, אשר הוא הפך המשא ומתן באמונה, אלו המים לא שולטים עליהם על ישראל, כי הם כן זוכים לעשות משא ומתן באמונה, מים רבים של מי המבול לא יוכלו לכבות את האהבה של ישראל לאביהם שבשמים, כי מרוב אהבתם מתרחקים מן הגזל כנ"ל וכוז מקדשים שם שמים ומתאהב על ידם כנ"ל. באותו זמן של כיסוי הדם, שהוא זמן נסתר אשר הוא מעל הזמן כנ"ל אזי אותו כסא הכבוד המכסה הביזוי כנ"ל, עליו דן ושופט מלכו של עולם, זה הכסא מתהפך הוא מדין לרחמים ואהבה, ואז יחיה מתעלה הכסא על ארבע חיות (כמובא במרכבת יחזקאל) ומפרט בחינות החיות אשר עליהם יושב הכסא, וזהו שופר הולך רביע מרובע דרגא בשש דרגות, שהם שש מעלות לבסא,

כפי שיבואר לקמן בהמשך הזהר, אלו הטעמים של המקרא שהם בחינת מעמי המשנה שהחכמים מלמדים לישראל סוד מעמי משפט הנהגת ה' למען האהבה, והם בחינות הנהגה של השם על ידי אומות העולם המביאים ניסיון המשא ומתן ומסירות הנפש, ובראשם עשיו, וכן גילוי בחינות גילוי השכינה המגלה אהבת ישראל ואהבת ה', המכניעים כוח עשיו, כל אלו הבחינות הם מעלים כבוד ה' ומגלים טוב הנהגת מלכותו על ישראל, והרי הוא מלך על הכסא של גונוי ההנהגה ושם שמים מתאהב בעולם.

בהיה זמנא ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי (בראשית כז ד) מפקדין דעשה דאתייהבו מאהבה, ולא מפקדין דלא תעשה, דהוא אקריב ליה ממנא דעשו, לקטרגא בהון לישראל, דבנייהו אתמר (מלאכי א ג) ואת עשו שנאתי. - באותו הזמן של גילוי מלכות ה', שמתגלה בתוך זמן עולם העשייה שהוא בחינת מלכות, מתגלה שם בחינת למעלה מהזמן כנ"ל שהיא המחשבה דקב"ה להטיב להם באחרית הימים מתוך אהבתו אליהם שקדמה לעולם. ובאותו זמן של גילוי מעל הזמן כנ"ל מתקיים ציווי ה' המתלבש בדיבור יצחק לעשיו באומר, ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ממצוות עשה שנתנו באהבה, דהיינו שהקב"ה מבקש להביט רק כטוב של ישראל במצוות שעושים אשר יש בהם טעם ופנימיות של אהבה, כי ה' נתן המצוות באהבה לישראל כדי שהם יחזירו לו אהבתם בקיומם, ושורש כל המצוות היא מצוות ואהבת ה', כי אהבתו ואהבתנו מלוכש בכל המצוות, וזאת האהבה מתגלה בעת התפילות שם כנגד הקרבנות שכיבול טועם ה' טעמם הערב, כי התפילה היא שורש לכל המצוות כי דרכה מתגלה האהבה שבכל המצוות, כי בתפילה מגלה הרצון ואהבה והדבקות בה', שרוצה לקיים רצונו יתברך אשר למד בתורתו, הם המצוות אשר מבקש בתפילה לקיימם כראוי, שעל ידי זה מגיע בפועל לקיום המצוות, אשר קיומם באהבה מביא לירי קיום משא ומתן באמונה ומסירות ונתינת הנפש כנ"ל של ידי זה מתגלה גם אהבה לאחרים. ומבקש הקב"ה טעם הערב של מצוות עשה כנ"ל ולא ממצוות לא תעשה, אשר יצר הרע בחלל השמאלי שבלב מפתה ישראל לעבור עליהם ח"ו, והוא המסית הוא המקטרג, שהוא הממונה של עשו הקריב לו לקב"ה כדי לקטרג על ישראל, שבשבילם, שבביל ישראל אשר אהב ה', נאמר ואת עשו שנאתי על שקטרג לישראל. כי הוא יתברך לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל כמובא לקמן בזהר, כי יודע כי פנימיות מחשבתם אהבה אליו יתברך.

ודא איהו דרנ"א תרי טעמי, דמפטרין דפקדין דלא תעשה ממנא דעשו איהו רביע על ישראל, ואיהו דרנ"א עליהו, ואי תימא דשלטא על שכינתא דאיהו עמהון בגלותא, הא אמר קרא (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן ותתלתי לפסילים, וכבודי שכינתא עלאה, לא אחר לא אתן אל אחר, ותתלתי לפסילים דא שכינתא תתאה, ובגין דא בשית יומין דשלטא עם תמות, אל אחר, אתמר בשכינתא (יחזקאל מז א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, בשבת ובראשי חדשים דלא שלטין ממנן בישיון, אתמר בהון (נ"א בה) וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח. - הנה כאמת כמו שכארנו כנ"ל מעמי וסיבות ניגון ההנהגה כנ"ל הוא למען גילוי הרחמים, ובדין גרמא גם עשיו מביא לירי זאת התכלית של גילוי הרחמים על ישראל ואהבת ישראל לה', כי לפעמים על ידי הקטרוג דייקא יתעוררו ישראל לחזור בתשובה מאהבה וזדונות הלא תעשה אשר הקריב עשיו יתהפכו לזכיות לישראל, בזכות השכינה השורה ומכסה עליהם. וזהו טעם דרגא שהיא השכינה אשר יש בה שתי דרגות ותרי טעמי, שכינה עליונה המגנה עליהם בעולם הנשמות העליון בכדי שלא יגיע כל פגם לנשמה. ושכינה תחתונה בעולם העשייה השוכנת אתם אפילו בתוך טמאתם להשגיח עליהם למען יחזרו בתשובה, כי מצד המצוות לא תעשה אשר נעשו ח"ו, הממונה של עשו הוא רובין על ישראל לשלום

ולקטרג עליהם על שחיללו ה' באי משא ומתן באמונה, ככל הבחינות, הן כפשוטו או אפילו עם עברו ולא נהרגו בפרהסיא ח"ו וזהו טעם רביעי כנ"ל אשר בנהגת כסא המלך, והיא השכינה המכסה חוסר הכבוד וחילול ה', כי יודעת פנימיות לבם של ישראל באהבתם לה', היא דרגה עליהם, היא בשליטה טובה מעל ישראל, להגן ולכסות עליהם, ואם תאמר שרביעי השולט על ישראל כביכול, בקטרונו הרי גם שולט על השכינה השורה על ישראל אשר היא עמם בגלות, הרי אמר הפסוק, אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, אני ה' הוא נסתר ומוגן ואין שמי מתחלל לעולם, וכבודי היא השכינה העליונה אשר מעל עשוי האחר, המנסה להסתיר טוב הנהגת ה' המלוכב בקיום מצוות עם ישראל על ידי הקטרונו, ונקרא אחר על שם האחרים והסתרת פנים שרוצה לפעול, שזהו בחינת חילול השם, לאחר לאל אחר ושליטה אחרת לא אתן, כי כל כה אשר נתתי לעשו הוא למען הבחירה והחזרה בתשובה של ישראל מאהבה למען כבודי ולא שיתחלל שם כבודי על ידי קטרונו, ותהלתי לפסילים – זו השכינה התחתונה, המשגחת על ישראל בגלות כנ"ל לעוררם בתשובה מאהבה כנ"ל על ידי התפילה הנקראת תחילה, מה ישראל מהללים ה' על הנהגתו הטובה גם בגלות למען גילוי הרחמים הנצחיים בגאולה, כי אין לעשוי אחיזה בתפילות ישראל אשר אוהבים בלבם את ה' יתברך והפצים ליראה את שמו ומגלים רצונם הטוב בתפילה לקיים המצוות עשה ולא תעשה ואינם מתייאשים מן הרצון הקדוש על אף שעשוי הסיתם וזוכים לחזור בתשובה שלמה מאהבה בכל השנה כולה בכל יום ויום ובפרט בימי אלול ותשרי כמובא לקמן. ומשום זה שהשכינה היא מעל שליטת עשו לכן בששה ימים ששולט סם המוות, אל אחר, ששולטת ההסתרה של טוב שם ה', מפני הנהגת האחרים והסתות וקטרוני עשוי, נאמר בשכינה אשר מעל עשוי, יהיה סגור ששת ימי המעשה, שהשכינה פנימית וסגורה ולא נגלית כדי שיהיה מקום לבחירה על יד הנהגת האחרים כדי לתת שכר על התשובה מאהבה שמעורר בעקיפין עשוי כנ"ל, אך באמת מאחר והיא סגורה היא גם מוגנת מעשו ואין לו כל שליטה על השכינה העליונה כלל ועל נשמות ישראל החוסים בצל כנפיה, אמנם בשבת ובראשי הרעים שלא שולטים הממונים הרעים, שליחי שרו של עשו, נאמר בהם בשכינה העליונה ותחתונה ובישראל הדבוקים בה, וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח, כי נפתח השער בו השכינה יוצאת להתגלות על ישראל, לגלות האהבה שיש בין ישראל לאביהם שבשמים ולבטל כל הקטרונים. כי שבת וחדש לשון תשובה והתחדשות כי מתחדשים בתשובה על אף הקטרונים. ועיקר תשובתם ניכר במשא ומתן שעושים באמונה בהוצאת שבת הכנסת עניים לשבת על שולחנם. ותפילתם ברומו של עולם בשבת וראש חודש בשכל צח. שזאת התשובה היא בחינת מעל הזמן להיות דבוקים במחשבתם במחשבתו יתברך.

ועוד רבי"ע איהו פגוונא דא פ, ולזמן פגוונא דא א פת מלך פנימה סגורא בביתא, ואיחי סיהרא קדישא לעולם לא אסתכלת בה חמה בישא, גיהנם סם המות נוקבא בישא, כל שפיין אל אחר, דהכי אוקמוהו קדמאי, לעולם לא הוא חמה פגוונא דסיהרא, דבזמנא דהכי נפקא (נפקא) ממזרה, סיהרא חזרת אנפיה מיניה פגוונא דא א ובגין דא אמר בלעם הרשע לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל (במדבר כג בא), עמל ואון סמא"ל ונחש. – ועוד טעם ניגון הנהגה של רבי"ע של השכינה התחתונה כנ"ל, הציפור כנ"ל הרובצת על הכנים בני ישראל והוא בגוון זה של אות כ, הנראה כהצי ירח לצד ימין בתחילת החדש בתחילת מילוי, ולפעמים בסוף החדש כגוון זה כשהצי הירח הנראה ככף הפוכה, הרימו על השכינה, בת מלך הנכנסת פנימה להתכנסות ולהיות סגורה בביתה העליון, והיא הלבנה הקדושה כנסת נשמות ישראל המואחדים בעולם העליון, המתכסה בסוף החדש ולכן לעולם לא מסתכלת בה החמה הרעה, אשת הס"מ המחממת ומסיתה הלוי הכוח שבישראל, כדי לקטרג על ישראל יחד, היא גיהנם כן סם המוות נקבה רעה כנ"ל, שאין לה באמת כוח להסתכל בעין רעה ולפגוע בשמות נשמות ישראל המהורות, כל שכן אל אחר שאין לו אחיזה בראייה רעה, שכן העמידו קדמונים החכמים האוהדים במחשבת קדמו של עולם באהבתו לישראל, היודעים טעם וסוד המשניות, אשר זוכים ישראל הכשרים לשמשם בשמש טובה בכל דור ודור לגלות אהבתם במשא ומתן כנ"ל, ואלו הקדמונים אמרו וגילו סוד הדבר כי לעולם לא ראתה חמה פגוונא דסיהרא כנ"ל, שבזמן שהחמה יוצאת ממזרה שהוא בחינת צדקה בחינת ממזרה אביא זרעך בחינת זרעו לצדקה (עין תורה לא), שיוצאת החמה רעה לקטרג על ענין המשא ומתן הנבחר גם בנתינת הצדקה הפך הגול, גם מסייתה כנ"ל בפגם צדקת הורע קודש כנ"ל וכו', והלבנה היא השכינה מחזירה פניה מזה הקטרונו, בגוון זה, כי ישראל זוכים לראות בעצמם רק הטוב שבהם בקיום מצוות ואהבת, כמו הקב"ה הרואה בהם רק טוב, כי הוא שונא קטרוני עשו כנ"ל ומשום זה אמר בעל כורחו בלעם הרשע, היונק מעשו, לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל עמל ואון הם ס"מ ונחש בעלי החמה הרעה הרוצים לקטרג כנ"ל, ולא נשמע ונראה קטרונו לפני הקב"ה כנ"ל וכן נשמות ישראל נשאות מהורות וסגורות פנימה, משמרים הכבוד אשר לאחר לו אתן,

העתידי לצאת לאור בעת הגאולה אפילו על ידי הנפשות החלושות, הווכות לתשובה מאהבה.

ובזמנא דדחקין לה לאסתכלא בה, אסתכלא מכל וכל, ואימתי בירחא שביעאה, הריא הוא דכתיב (תהלים פא ג) תקעו בחרש שופר בכסה ליום חגנו, מאי בכסה בירחא דאתכסויא ביה סיהרא, בההוא זמנא דאתכסויא מניה, איחי אמרת לישראל דיתקנון צלותין במאכלין טובין, מפקדין דעשה, דצלותא שקילא מכל פקדין, (דף נא ע"ב) בההוא זמנא יימא קדישא בריך הוא לישראל, ועשה לי מטעמים (בראשית כז ד) ברעיתא דשכינתא, באשר אהבתי מפקדין דעשה, ותקנת שכינתא עם ישראל מאכלין דצלותין דאינון קרבנין, ובזמנא דאיחי תקנת מזונא למלכא, יהיבת לון עימא דאתערא בשופר, דביה עתיד קדישא בריך הוא לאכנישא ביה לישראל מן גלותא מאריבע סטרין, הריא הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחיותינו וישא נם לקבץ גלויתינו, ואיחי חשיב דאיחי יימא דדינא דיגליה ויברח (ס"א ובר"ח). – ובזמן, דהיינו שעל ידי בחינת הזמן הפך התפילה אשר ברומו של עולם, בשכל צח ובמחשבה הקדושה שהיא מעל הזמן בחינת גדלות המוחין, שעל ידי בחינת תחת הזמן וקטנות המוחין ושכל עכור, על ידי זה דוחקים הס"מ והנחש את ישראל כדי להסתכל בה ככנסת ישראל ולקטרג, שעל ידי קטנות המוחין ישמעו ישראל ח"ו קול הקטרונו ויחלשו ח"ו, אזי דייקא כנסת ישראל החוסים בצל כנפי השכינה, היא הלבנה כנ"ל המתכסה מכל וכל שלא יהיה אחיזה לשום קטרונו ולפגום בה, ומתי? בחדש השביעי חודש תשרי, וזה מה שכתוב תקעו בחרש שופר בכסה ליום חגנו, מה הוא כסה, בחרש שבו מתכסה הלבנה לבטל כל קטרונו ודין, באותו זמן שמעל הזמן ביום טוב (עין תורה לג) שמתכסה מהנחש, היא השכינה מרמות ואומרת לישראל בלבם שיתקנו תפילות ברצון ואהבה ומחשבה קדושה על ידי ריבוי הצדקה ותשובה שעושים כאלול שהוא בחינת משא ומתן באמונה שעל ידי זה זוכים לשכל צח בתפילה שמעל הזמן, אלו התפילות באהבה הם טעם טוב במאכלים טובים ממצוות עשה שעשו במשך השנה ומודים לקב"ה בתפילה שזכו לקיים וכן מצוות שמבקשים לקיים בשנה הבאה עליהם לטובה, שהתפילה הבאה מאהבה במשא ומתן באמונה, בחינת ויהי ידיו אמונה בתפילה, ומאחר ומצוות ואהבת שקולה כנגד כל המצוות, והתפילה אשר בה מתפלל באהבה לקיים כל המצוות גם היא שקולה כנגד כל המצוות ודייקא על ידי השכל הצח הבא על ידי המשא ומתן באמונה כנ"ל, שעל ידי המשא ומתן באמונה מקיים ואהבת, באותו זמן אשר מעל הזמן כנ"ל יאמר הקב"ה לישראל, מאמר יצחק, אשר שכינה דיברה מפיו דברי נבואה על לעתיד, באמרו ועשה לי מטעמים של מצוות עשה ברצון השכינה אשר מתלבש זה הרצון בלב ישראל בזמן התפילה כנ"ל, כאשר אהבתי ממצוות עשה אשר צפיתי עוד במחשבתי הקדומה טרם הבריאה, וראיתי אהבת ישראל אלי העתידה להתגלות במשך כל הדורות עד לגאולה השלמה, ומתקנה השכינה עם ישראל אשר בצל כנפיה, מאכלים טעומים של תפילות, המשובלות בתבלין התורה שקיבלו בעת שימוש רבם, שהם כטעם הקרבנות המעלים ריה ניהוה לפני ה', ובזמן שמתקנה השכינה מזון למלך מלכי המלכים הקב"ה, נותנת עצה להתעורר נשמות ישראל להתאחד באהבה להמליך ברוב עם הדרת המלך, וכל ימי ראש השנה נותנת עצת תקיעת השופר לרמוז לעורר את השופר שבו עתיד הקב"ה לבנם בו את ישראל באהבה זה לזה על ידי שאוהבים למקום ושם שמים מתאחד על ידם במשא ומתן שעושים זה עם זה וניתנת צדקה שעושים זה עם זה, שעל ידי זה נעשה קיבוץ הגלויות, לבנם ישראל מן הגלות מארבע צדדים קיצונים להיות במקום אחד מאוחד באהבה בבית המקדש, זהו שכתוב תקע בשופר גדול, על ידי גדלות המוחין ושכל צח שבתשובה ותפילה מאהבה, לחרותנו בהרות מוחין שלמה, ושא במשא ומתן נם לקבץ גלויתינו, וגם עתה בתקיעת השופר המעוררת השופר העתידי, שומע הנחש והוא חושב שהוא יום הדין שלו להתכבד מן העולם וברח מלקטרג עוד. הכל נעשה רחמים גמורים.

עד ההוא זמנא קדישא בריך הוא מאריץ עלייהו דחייביא, ולבסוף אפסיק לון דחייבין לון מעלמא, נדא איהו מאריץ טרתי"א סוף פסוקי. – עוד אותו הזמן שמעל הזמן בגאולה העתידה בקיבוץ גלויות הקב"ה מאריץ אפו על הרשעים אומות העולם שליחי הנחש כדי לזכות ישראל לאסוף מצוות באהבה מותך מסירות נפש בקושי הגלות בין רשעי האומות, ולבסוף יספיק אותם רשעים ויחריב אותם מן העולם זהו סוד טעם ניגון הנהגת מאריץ טרתי"א, שמאריץ אף למטריחים כלפי שמיא ואשר להם יהיה סוף פסוק שיפסקו מן העולם ויהיה אך טוב לישראל באהבה שלמה בגאולה השלמה לנצח נצחים במהרה בימינו אמן.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטאים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן וצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתו לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו וזוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש ונשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דיון. לכן נרמזו אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

א. כל העושה מושא ומתן באמונה, מקיים מצוות עשה של ואהבת, שהיא שרש לכל מצוות עשה.

ב. על ידי מושא ומתן באמונה, בא למדרגה שלמעלה מהזמן.

ג. על ידי מושא ומתן באמונה יכול להתפלל בשכל צה.

תפילה על פי הלימוד

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחם עלי ותעזרני ותושיעני שאזכה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ותתנני לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ותגמלני חסדים טובים. ואזכה לקיים בשלמות מצות "ואהבת את ה' אלקיך" שיהיה שם שמים מתאהב עלידי, שיהיה מושאי ומתני באמונה, ודבורי בנחת עם הבריות, ויהיה רוח המקום ורוח הבריות נוחה הימני, ואהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ואמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם. ותרחם עלי ותזמין לי פרנסתי ברוח, ותתן לי כל צרכי וכל צרכי רצונך ולעסק בתורתך תמיד כל ימי חיי אנושי בתי אנושי וזרעי וזרעי וזרע ורעי וכל זרע עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. ויקים פי מקרא שכתוב השלף על ה' יהבך והוא יכללך לא יתן לעולם מוט לצדיק. עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. אבי אב הרחמן פרנסני וכלכלני ברחמיך הרבים לכה, לא כמעשי וכרע מעללי, רק כחסדך עשה עמי, כמו שכתוב, נותן להם לכל בשר פי לעולם חסדו. ואל תעזבני ואל תפשיני. עזרני פי עליך נשענתי. "אל תעזבני ה' אלקי אל תרחק מפני. חושה לעזרתי אדני תשועתי":

לעילוי נשמות
מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל
ת.נ.צ.ב.ה.

להצלת שמעון בן רמונדה רוחמה, ולזרע של קיימא
וכן לרפואה שלמה רחל בת מזל ורמונדה רוחמה
בת שמחה

לעילוי נשמת מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת חיה ליאורה
בת פטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.